

**Zet een
boompje
op**

OJ Frère

Inhoudsopgave

Foto's	4
Aphorisme 66.....	5
Vergezicht	6
Fauna.....	7
In dromen.....	8
IJskast	9
Zinloos	10
De dood.....	11
De brug	12
Nieuwe tijd.....	13
Pendule	14
Verdwijnpunt	15
Zandstrand	16
Altijd nu.....	17
Beloofd	18
Geestgrond	19
Eigenwijze haiku	20
Regen	21
Draaierig	22
Stiller.....	23
Afleidingsmanoeuvre	24
Een vogel	25
Ochtendroutine	26
Serviceflat	27
Staalkaart	28
Eigenwaan.....	29
Bladeren.....	30
Vrije vogel.....	31

Gaan.....	32
Dat dus.....	33
Flessen.....	34
Mijn wereld.....	35
Sekxs.....	36
Mag ik?.....	37
Van boven.....	38
Niet geschoten.....	39
Territorium.....	40
Protector.....	41
Op pauze.....	42
Après nous.....	43
Marathon.....	44
Boswandeling.....	45
Opnieuw.....	46
Op maandag.....	47
Op dinsdag.....	48
Op woensdag.....	49
Op donderdag.....	50
Op vrijdag.....	51
Op zaterdag.....	52
Op zondag.....	53
Apenrots.....	54
Aphorisme 67.....	55

Foto's

Oude foto's in zwart-wit
vertellen kleurrijk

Digibebelden schetsen
monochromie

Het verleden vervaagt
De toekomst vergrijsst
Het heden ligt op scherp

Onder het vergrootglas
van eigenwaan
Onder like-gerichte
orkaanzuchten
Onder het gelijk
van opgespoten lippen
liggen gebotoxte denkrimpels

Aphorisme 66

Als de wind waait
Hangen de meeuwen stil

Vergezicht

De kop in de spiegel rolt
voorbij in de tijd
Op het speelveld zijn
lijnen getrokken
Het fluitje klinkt
Voor de tweede helft

De startblokken staan
scherp gesteld
Het pistool wordt gericht
op de hemel
Het lint ligt gespannen
boven de eindstreep

Ik speel
Loop
Ren
Ga op
In competitie

Nu de weerschijn vervaagt
Nu de druppels heersen
Nu het water wegstroomt
in de wasbak
En mijn kop rolt
In de spiegel

Fauna

De koe horent met staart pluim
Gras lept, boekt binnen
Of stro in de groep, onder dak

De haan kamt geluid luid
Piksnavelt, sporenvoll
Of zwijgt en koestert zijn stok

Het schaap wolt de dam voorbij
Blaatkopt zijn kudde
Of kauwt op tweedehands gras

Dieren tieren
Welig gedomesticeerd
Opgefokt
Opgehokt

In de slachthuizen
wachten de koks
die lange messen dragen
op hen
op haan
op koe
op schaap
op ons

In dromen

In dromen weet ik
Altijd precies
Steeds zeker
Zonder twijfel

In dromen zie ik
Heldere lijnen
Duidelijke bestemming
Juiste weg

Als ik ontwaak
Verschijnt de wereld
Verdwijnt de droom
Weet ik niets meer

IJskast

Koele kolen kwijnen
in het vriesvak
Slappe sla flenst
in stilte weg
Blokken liggen strak
in buigzaam plastic

De deur sluit
Het licht gaat uit
Zoemende kilte
trekt sporen
op de kipfilet

Er lopen leidingen langs het plafond
Er ligt bedrading vast
Er naakt een stralende toekomst

We slaan de handen
voor de mond
Verbaasd verloren
starend naar de wildgroei
Opgestoten in de vaart
der dingen
Thuisgekomen van een
koude kermis

Zinloos

Mijn zinnen zijn zinloos
Mijn woorden waardeloos
Mijn letters ongeletterd

Ik zet punten en komma's
strepen door de t's
Dus ik schrijf

Ik schrijf
In vrije expressie
In opborrelende taal
Met onsamenhangende woorden
Dus dat is
En blijft
In essentie

Zinloos

De dood

De dood komt
Na teveel sigaretten
Na teveel drank

De dood komt
Na kortademigheid
Na veel te vaak plassen

De dood komt
Na dichtgeslibd
Na veel te vet

Of misschien
komt de dood
gewoon omdat het je tijd is

De brug

Het water
Onder de brug
Stroomt
Met eenden
Met vis
Met een blikje

Het water
Onder de brug
Draagt
De boot
Naar zee

Zodra het licht
op groen springt

Nieuwe tijd

De oude wijn verzuurt
in nieuwe zakken
Onder de korenmaat
laden we de accu's op
Lichtgeraakt, zwaar op de hand

We dragen het water,
roepend naar de woestijn,
aanbidden bling-bling kalveren
treden in de sporen
van oude stoomlocomotieven

Spieringen worden kabeljauw
Citroenen baren knollen
Zure druiven vullen het vat

De rotonde is vierkant,
De bodem bereikt
Achter de geraniums
In het kraambed
van de nieuwe tijd

Pendule

Ik tik
slinger
sla gaten
in de monotonie
van zijn

Opgewonden
loop ik
stil hangend
roerloos
verankerd

Tik
Tik
Tik

Ik ben
altijd
de tijd
altijd
het nu
altijd
het hier

Altijd

Verdwijnpunt

Mijn wereld verdwijnt
in grijze mist
in vergeten
in niet meer weten

Mijn voeten zetten stappen
op onbekend terrein
op gebaande paden
van gisteren

Voor mij gaapt de afgrond
van leegte
van een landschap
zonder horizon

Het is wat het is
Het nu is het heden
Er is geen morgen

In stilte loop ik
Tussen bomen
In het bos
Alleen

Zandstrand

Boven diepe gronden
heerst de stilte
Water ongerimpeld,
wacht op de storm,
op de dingen die komen

Onder de oppervlakte broeit het
Tussen wier en afval
zwevend, deinend, gewichtsloos

Het land ligt
De vloedlijn hoog
Het strakke zand
getekend door voetstappen
Mosselschelpen werpen een schaduw
In het lage ochtendlicht
In het oog van de orkaan

Altijd nu

Het is altijd nu
Gisteren
Vandaag
Morgen
Altijd nu

Straks is later
Vroeger was eerder
Maar op dit moment
Is het nu

Altijd

Beloofd

Het hijgend hert
ontkomt de jacht
Het water spuit uit de rots
In de leeuwenkuil

Vissen braken
Bossen branden
Een slingersteen
treft geen doel

De toegang is afgegrendeld
De mantel verscheurd
De handen schoongewassen
In het beloofde land
Tussen verkoelde olijfbomen
roept een ezelin
Op de puinhopen van
wat eens beschaving heette

Geestgrond

Er groeien ideeën
Woorden schieten op
Beelden staan
Als gedachten verschijnen

Er hoeft geen reden te zijn
Het doel is onbelangrijk
Alles stroomt
tegen de wind in

Wanneer de teugel wordt gevierd
Wanneer de geest wordt losgelaten
Slechts dan groeit apekool
Op de warmte van de koude grond

Eigenwijze haiku

Hier staat een haiku
Ik kan er ook niets aan doen
Hij was er ineens

Regen

In de regen
Kun je niet schrijven
Op een natte telefoon

Draaiërig

Muizen schuilen
Bang voor kat
Zonder piep
Stil

Winden liggen
Roerloos
Zonder adem
Uitgewaaid

Vuur dooft
Zonder brandstof
Opgebrand
Uitgeblust

Alleen de poes miauwt
De hemel kleurt
De as rookt
In de slurf van de windhoos
In de draaiing van de aarde

Stiller

Iedere dag wordt het stiller
om me heen
Minder mensen
Minder geluid
Minder drukte

Iedere dag wordt het leger
in mijn hoofd
Minder beelden
Minder gedachten
Minder druk

Het geluid verstomd
De oren doffer
De blik minder scherp

Elke dag
Meer stilte
Meer rust
Meer berusting

De avond valt
De nacht breekt aan
Na een prachtige
zonsondergang

Afleidingsmanoeuvre

Wie zegt u?
Ben ik nooit tegengekomen
De naam zegt me niets
Maar ik ken wel iemand die...

Wat bedoelt u?
Heb ik nooit van gehoord
Zelfs niet van horen zeggen
Maar wat ik wel weet is dat...

Waar zei u?
Daar ben ik nooit geweest
Ik weet niet eens waar dat ligt
Waar ik wel vaak kom...

Geen idee
Ik begrijp niet waar dit op slaat
Ik kan het even niet volgen
Maar nu u toch erover begint...

Verder nog vragen?
Dat was dit het
Ik dank u voor uw aandacht

Een vogel

Misschien
is het een vogel
Misschien
ook niet
Kleuren springen
Vormen vaag
Lijnen lopen
over
recht
krom

Het beeld
is niet
Wat het is
Wat het was
Het lijkt
Het lijkt niet
Zou het dan niet
Misschien is het
toch wel
een vogel

Ochtendroutine

Hij loopt onder de last
Zonder veiligheidsschoenen
Zonder een helm
Zonder toezicht van de uitvoerder
Dr gouden belofte tegemoet

Gerookte aal in de neus
Het scheepsgeschut verstopt
Het zundgat gesloten
Tot vijf uur op de Lange Benplaats
Waar de Blauwe Ouwe schenkt

Hij loopt
leder dag weer
ledere ochtend opnieuw
stroomt hij leeg
ledere ochtend raapt de baas
zijn drollen op

Serviceflat

Er is niets van waarheid
In dagen van toen
De pen poetst het zwaard uit
Wanneer kunst zichzelf ontkent

In het lawaai van het heden
In de hectiek van roependen
in de woestijn
Dragen we onze maskers met verve
Lopen we arm in arm met God

Muren rijzen op waar de bus vertrekt
Deuren openen als andere gesloten zijn
In verwachting van morgen
In de hoop op stralen zon

Iedere dag is openbaar
Ieder gisteren verborgen
Morgen breekt de dageraad aan
Als we marcheren met volle teugen

Staalkaart

Rood geel zwart
In veelkleurigheid
Onder de regenboog
In felle zon

Wit groen blauw
Achter de horizon
Onder de dekmantel
Samengepakt

Paars grijs oranje
Vloekend uitgelopen
Te laat ingedamd
Overgeleverd

Als het regent
Als de bakken vallen
Schermen we
Dragen we ons vest
En een masker

Eigenwaan

Overslaand
Doorslaand
Succes in zaken
Verstand van zaken
Kundig

Verdwaasd
Verbaast
Iedere dag weer
Altijd goed
Bezig

Jij doet
Jij bent
Steeds een voorbeeld
Een icoon
Voor velen

Dus
Toe maar
Doe maar
Laat ze maar vallen
De bommen
De granaten
Van jouw eigenwaan

Bladeren

Bladeren vallen
Beschreven
Onbeschreven
Betekend
Betekenisvol
Of gewoon leeg

Dampen stijgen
Reukloos
Geurend
Aangenaam
Onaangenaam
Of gewoon rook

Op en neer
Neer en op
Boven
Beneden
Toevallig gestuurd

Wat rest zijn kale bomen
En zwart, nietszeggend asfalt

Vrije vogel

Vleugelslagen als kwink
Bling-bling in reflectie
Vallend, vallend in niet
Altijd indruk, altijd BAM!

Schreeuwend van stilte
Gecompliceerd van eenvoud
Lopend, rennend, achteruit
Doelloos de finish bereiken

Wie niet?
Wie wel?
Waarom nooit?
Altijd weer

Stappen treden omlaag
Glijvlucht naar boven
De vleugels slaan alarm
Ik los op, ik hou mijn snavel

Voor even

Gaan

Ik ga er voor
Zet mij er helemaal voor in
ledere dag weer
leder uur

Ik blijf ermee bezig
Het is sterker dan ik
Ik ben gedreven
Gemotiveerd

Ik zou niet anders kunnen
Voor mij staat het vast
Dus ga ik er voor

Schalkwijk moet vrij!

Dat dus

Taal verdwijnt
onder mantels van liefde
Woorden weggekust
door welwillende lippen

De waarheid verdwijnt
De waan regeert
In pixels
In kunstmatige domheid

Ik kijk
En denk
Ik zie
En twijfel
Ik weet
En niet

Niet zeker
Zeker niet
Dat

Flessen

Ik verstop flessen
In mijn bureaula
In de boekenkast
In het vriesvak

Vaak kan ik ze dan
niet meer vinden

Maar als ik ze vind
verstop ik ze opnieuw

Met mijzelf erin

Mijn wereld

De wereld bestaat alleen
in mijn verbeelding
Rivieren stromen
in mijn hoofd
Bergen stijgen,
dalen openen zich
in mijn leunstoel

Mijn horizon is ver
Mijn hemel hoog
Ik laat het regenen
Ik laat het stormen
In mij, in mijn wereld
is alles, alles verbeelding

Alleen jij bent reëel
Want jij, jij komt binnen
met verse koffie

Sekxs

Seks kan met K S
Sex kan ook met een X
Het ene doe je samen
Het ander alleen
Als je taal bent

Mag ik?

Mag ik
Even dood zijn?
Even niet leven?
Even niet hoeven?
Hoeven denken?
Geen menig hebben?

Mag ik
Gewoon zitten?
Stil in een hoekje?
Zonder verantwoordelijkheden
Zonder moeten
Zonder nu?

Het is
Het blijft
Het is
Al moeilijk genoeg
Dit leven
Dit zijn

Van boven

Het valt
Altijd
Naar beneden

Het daalt
Niet altijd
In

Het komt
Bij vlagen
Onregelmatig

Onverwacht
Ongedacht
Plotseling

En dan
Is het er

Van boven
Naar beneden

Niet geschoten...

Apels vallen
Van bomen
Langs stammen
Nabij

Kruiken gaan
Onder water
Steeds weer
Intact

Zwaluwen vliegen
Tientallen malen
Boven
Ons hoofd

We spreken
Met zilveren tongen
De goudprijs
Stijgt

We schieten
We schieten
Altijd mis
Steeds weer

Territorium

In mijn achtertuin
Onder mijn grasveld
Naast de perenboom
Bij de vlinderstruik
graven mollen hun gangen

In mijn moestuin
Tussen de bieten
De sla en de tomaten
De jonge scheuten
krioelen parasieten

Je ziet ze niet
Je hoort ze niet
Maar je weet:
als je er niets aan doet
als je niet vroegtijdig ingrijpt
ondermijnen ze de boel,
eten ze alles op

Dan blijft er niets,
helemaal niets
voor ons
voor jou en mij
over

Protector

Ik vang hooggehouden ballen op
Jongleer met knotsen van lucht
Mijn hoepels worden besprongen
Door brandende kwesties
In de ring, de ring van zelfvertrouwen

De trapezeartiest koestert zijn vangnet
Bouwwakkers dragen veiligheidshelmen
Autogordels spannen zich om obese lichamen

Voor mij niet, want:

Ik ben de vleesgeworden veiligheid
De alomtegenwoordige almacht
De zekerheid, de eenvoud
Ik waak over de eenheid
In mijn sadistisch universum

Op pauze

Ik stop
Sta stil
Neem een adempauze
Doe het even niet

Misschien morgen weer
Of vanmiddag
Desnoods
Over een uurtje

Maar nu
Nu
Is het even teveel
Dus niet

Even niet

Après nous

Bladeren tonen zich bruin
aan het eind van de zomer
Kale takken steken schuin omhoog
Boekpapier ontvlamt
in de smeltkroes
De hellepoort opent zich
Op het asfalt schemeren voornemens
Kerstbomen blijven altijd groen
We staren voor ons uit
Wilde kastanjes kleuren altijd het eerst

Marathon

Emoties lopen
Hollen stilstaan
Hoog laag
Op neer

De weg is lang
Stenen grind
Klinkers beton
Geplaveid

Maar het is
Het gaat
Het moet
Altijd

Tot het einde
Tot de leegte
Tot de finish
Tot klaar

Boswandeling

De paden op, de lanen in
Strompelen met de hond

Schuifelen, traag
Blik op onbereikbaar oneindig

Hij stopt
Ik ook
Hij rent
Ik niet

Het wordt tijd voor de rollator
Maar eerst nog die traplift

Opnieuw

Een nieuwe dageraad breekt aan
Het oosten kleurt rood
Een blozende hemel
Een onbeschreven blad

Ik pak mijn pen
Zet mijn handtekening
op de morgen

Iedere dag opnieuw
Iedere ochtend
Tot het licht genoeg is
Om op te staan
Om de wereld te zien

Op maandag

Adem gaat
Op koude dagen
In windstille lucht

Verbeelding komt
In felle stralen
Uit schijnbaar niets

Het lijkt weinig
Het is niets
Hoewel soms...

De stilte heerst
In dove oren
Op maandag

Op dinsdag

Prikkelschillen vallen
Kastanjes rollen
Tussen de bladeren
Op de grond

Eikels liggen vertrapt
Bladeren kleuren,
klampen zich vergeefs vast
Nog even jong

De tuinman harkt
De blazer blaast
Oren beschermd

Het kan nog even
Nog even zonder sjaal
Op het schelpenpad
Op dinsdag

Op woensdag

Wortel en tak
Bijl en kettingzaag
Krackend, vallend
Na jaren van woke
Na jaren van groen
Is het afgelopen
Uit, klaar
Vandaag tonen we onze ballen
Nu is het gehaktdag

Op donderdag

Het maakt me niets uit
Geen enkel verschil
Niets

Het kan me niks schelen
Het is om het even
Wat mij betreft zelfs oneven

Wat is er anders?
Niets toch?
Nou dan!

Vandaag maakt het me
even geen donder uit
Maar alleen vandaag dus

Op vrijdag

Niets te doen
Geen verplichtingen
Geen afspraken
Lummelen

Het is vrijdag

Op zaterdag

Ze kramen kaas
op het plein
Ze joggen slank
in het park
Ze bellen fietsend
naar huis

Even buiten
Even weekend
Even droog
De storm raast
De bomen buigen
Takken breken

In de herfst
Op diierendag
Op zaterdag

Op zondag

Het is volbracht
De schepping is voltooid
Na zes dagen arbeid
Ongebreidelde creativiteit
Naakt welverdiende rust

De weg was lang
De taak zwaar
Maar vandaag,
Vandaag lonken de lauweren
Als rustplaats
Als laatste rustplaats

Op zondag

Apenrots

Baarden groeien aan oude mannen
Bakken vullen, strepen staan
Overschreden normen, harde waarheid
Het tempo wordt bepaald

Winden waaien
Water loopt
Eikels vallen van kale takken

Mijn jas is wit
Mijn geest is zwart
Beneveld in de zon
Beschaduwd in het duister

Het doel levert een bonus
Het zijnet bolt
We blijven achterstaan
Met een nulletje of vier

Aphorisme 67

Daar doe ik het niet voor
Ik doe het ertegen